

Foto: Petr Hloušek

Charlie Kaufman do Varů doprovodil svůj snímek *Anomalisa*, animovaný komorní příběh o tom, že už spolu nejsme schopni komunikovat. Naposledy jsme ho mohli vidět včera ve Velkém sále.

REŽISÉR A SCENÁRISTA CHARLIE KAUFMAN ZÍTRA VE VARECH OBDRŽÍ CENU PREZIDENTA FESTIVALU

AMERIKA SE MĚNÍ. K HORŠÍMU

Oscara má **CHARLIE KAUFMAN** za scénář k romantickému dramatu Michela Gondryho *Věčný svit neposkvrněné mysli*, ale za jeho tvůrčí vrchol bývá považována až *Synekdocha, New York* z roku 2008, kde se kromě scénáře chopil také režie. Jenže po komerčním neúspěchu tohoto košatého mistrovského díla přišla dlouhá pauza. „Sedm let jsem házel věci na zed’ a *Anomalisa* bylo to jediné, co na ni zůstalo přilepené,” říká Kaufman, jenž svou loňskou novinku, animovaný příběh nešťastného experta na zákaznickou podporu, uvedl včera ve Velkém sále.

Zbyněk Vlasák

Synekdocha, New York byl velkolepý a interpretacím otevřený film, *Anomalisa* je oproti tomu komorní, sevřený snímek. Je to pro vás cesta do budoucna?

Nebylo to vědomé rozhodnutí. *Anomalisa* byla napsaná jako divadelní hra, která komunikuje jen hlasy. Teprve následně se z ní stal film. Jsem za to vděčný, byla to pro mě příležitost po dlouhé době něco natočit, protože mám problémy s financováním svých projektů. Věci, které píšu od té doby, jsou ale zase velké a nechávám se v nich ve velkém unášet svými nápady.

Ať velké, či malé, vaše filmy vynívají hodně osobně. Myslíte, že je pro umělce nezbytné, aby byl ve svém díle maximálně otevřený?

Není nic důležitějšího. Dokonce ani vaše dovednosti, to, jak ovládáte řemeslo. Klíčové je se otevřít, i když vás to činí zranitelnými. Vystavit se nebezpečí toho, že vás někdo zesměšní nebo že se budete cítit

hloupě. Ale prostě to musíte udělat! Protože bez toho byste mohli točit tak akorát filmy o superhrdinech, věci, co nemají nic společného s realitou.

Proč jste z Michaela, hlavní postavy *Anomalisy*, udělal uznávaného odborníka na telefonickou podporu zákazníků?

Zpětně to vypadá jako něco, co se do filmu hodí. Skutečnost je však taková, že jsem si před tím, než jsem se dostal k filmařině, přivydělával jako pomocná síla, co sedí a zvedá telefony. Takže jsem Michaelovi tohle povolání zvolil především proto, abych věděl, o čem píšu. Zároveň mi přišlo vtipné, že bude celebritou v oboru, u něhož neexistuje žádný důvod, aby nějaké celebrity měl. A samozřejmě to ve filmu nakonec funguje jako zvýraznění toho, jak jsou naše vzájemné interakce umělé.

Jak jste se s prací u telefonu vyrovnával?

Bylo to těžké. Peněz za to příliš nebylo, ale zase je to jedno z mála povolání, které můžete dělat, i když nic neumíte. Lidí, se

kterými po telefonu mluvíte, vás neberou jako člověka, a tím pádem to platí i obráceně. Jste vlastně nepřítel. Ale zároveň jste k sobě slušní. Vy musíte být zdvořilí celou dobu, zákazníci jsou slušní, protože je k tomu společnost, ve které vyrůstali, vytrébovala. Jenže brzy se tahle podivná rovnováha zlomí a začnou na vás křičet. Dobrovolně bych si to jako celoživotní povolání nevybral.

Michael v *Anomalise* slyší téměř všechny ostatní postavy včetně své manželky mluvit stejným hlasem. Měl jste to jako „člověk u telefonu“ stejné?

To ne. A ve filmu je to samozřejmě stylizovaná věc. Ale pamatuji si, že když jsem pracoval pro změnu jako vrátný v bytovém komplexu, nepotřeboval jsem vědět, jak se jeho obyvatelé jmenují, pamatoval jsem si jenom čísla jejich bytů: „Támhle jde sedmdesátka, támhle osm há.“ Bylo to vlastně podobné. Odosobňujete si ostatní, stávají se pro vás reprezentanty nějaké okolnosti jejich existence, nejsou to už lidé.

Což je v důsledku děsivé. Nacisté vězně koncentračních táborů také redukovali na čísla.

Ano, je to děsivé, i když je mezi tím milion rozdílů. Ten hlavní je, že nacisté tenhle přístup uplatňovali, když byli u moci. Zatímco já byl ten poslední, sluha.

Když jste psal divadelní hru, podle níž pak film vznikl, a dal prakticky všem postavám stejný hlas, měl jste na mysli

i to, že se svět unifikuje, že jsme si čím dál víc podobní?

Taky trochu, ale *Anomalisa* je pro mě hlavně o postavě Michaela. Zamiluje se do Lisy, jediné osoby, kterou slyší mluvit jiným hlasem. A já ji schválně udělal co nejobyčejnější. Nechtěl jsem, aby to vypadalo, že Michael objevil něco výjimečného v jinak průměrném světě. Problém není ve světě kolem, problém je v Michaelovi. A je to taky myslím obecně náš problém, že už nedokážeme navazovat vztahy s lidmi kolem nás. A důvody jsou většinou v naší hlavě, v naší vlastní nejistotě, strachu z toho se otevřít ostatním.

Co si myslíte o současné Americe, mění se nějak? Třeba s politickým vzestupem Donalda Trumpa?

Ano, k horšímu, stejně jako zbytek světa. Ale není to Donald Trump, kdo Ameriku mění. On není hybatel, on je symptom něčeho, co tu bylo vždycky. On jen našel způsob, jak to probudit a jak toho využít. Zase jsme u strachu. Lidí se bojí ostatních lidí. A existují tu takoví, kteří je v tom podporují, obracejí nás proti sobě navzájem jenom proto, že se jim to hodí. Vždycky tu takoví byli. Kdosi kdysi řekl, že pokud by fašismus přišel z nacistického Německa do Ameriky, že bychom ho nepoznali. Vypadal by jinak, říkali bychom mu „amerikanismus“. Brali bychom ho jako normální stav. V tom je to celé nebezpečné.

Rozšířená verze rozhovoru vyjde příští čtvrtěk v příloze Salonu deníku Právo. ■

8/7 2016
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

Představujeme
Hlavní porotu

strana 2 / page 2

Existenciální road trip
Henrika Rubena Genze

strana 3/ page 3

ENGLISH VERSION
INSIDE

SKVOSTY V LETŇÁKU

Ještě dva filmy navíc! Drama *Dvojí život Veroniky* se bude promítat dnes od 23.00 v Letním kině, a to čtvrtstoletí po jeho vzniku a dvacet let po smrti jeho režiséra Krzysztofa Kieślowského. Do Letňáku si zajděte i v sobotu také ve 23.00 na vozíčkářskou komedii režiséra Geoffreya Enthovena *Hasta la vista!*. Vstup na obě projekce je zdarma. ■

KVIFF TALKS

ŠVÝCARÁK S SEBOU!

Jaké to bylo udělat z Harryho Pottera mrtvolu? Dnes od 17.30 si zajděte do Kinosálu A. S diváky a moderátorem Pavlem Sládkým tam budou debatovat Daniel Scheinert a Daniel Kwan vystupující pod pseudonymem Daniels, režiséři radikální komedie *Švýcarák*. V ní si vedle Paula Dano zahrál i Daniel Radcliffe alias Harry Potter. V rámci setkání budete moci z tvorby režisérské dvojice ochutnat také krátké filmy a videoklipy. A pozor, mluvit se bude pouze anglicky.

Zítřka v 11.30 se pro změnu můžete těšit na KVIFF TALK s charismatickým americkým hercem Michaellem Shannonnem, který ve Varech doprovází působivé drama *Známa neznámá* o ženě, která je závislá na radikálních životních změnách. Na držitele oscarové nominace za *Nauzový východ* dorazte do Vodafone Lounge! ■

NEUTEČE MI

JANA PLODKOVÁ
herečka

Vary jsou pro mě balanc mezi prací a chozením na filmy. Letos tu mám v programu černou komedii Petra Zelenky *Ztracení v Mnichově* (9. 7., 19.30, Divadlo Husovka), představovali jsme novou satiru *Kosmo*, kterou bude vysílat ČT, a promítal se i třetí díl dobového seriálu *Já, Mattoni*, kde hraju Albertu, trochu odstrčenou a nešťastnou dceru Heinricha Mattoniho. Práce to ale byla překrásná, i díky režisérovi Marku Najbrtovi. Třináct dílů se bude vysílat na podzim. Na festivalu potom většinou chodím na to, na co zbydou lístky. Nicméně pevně doufám, že bude večer ještě volno na novém Dolanovi (*Je to jen*

konec světa, 8. 7., 20.00, Velký sál). Přijde mi, že je to dobrej pankáč, strašně mladej, a jsem zvědavá, co se skrývá pod jeho mediální bublinou. Chtěla bych ale stihnout i další filmy z Cannes, třeba rumunskou *Zkoušku dospělosti* (9. 7., 18.30, Malý sál), a s jistotou mě potkáte na mojí nejoblíbenější detektivce *Modrý samet* (9. 7., 21.30, Karlovarské městské divadlo). V televizi jsem tenhle kult od Davida Lynche viděla asi pětkrát, nikdy ale na velkém plátně. To je pro mě vlastně možná na Varech úplně nejlepší, vidět tyhle starý pecky v kině. V programu si tedy kroužkuju i dvaasedmdesát let starou noirovou *Lauru* (9. 7., 12.30, Malý sál). ■

Foto: Petr Hloušek

HLAVNÍ POROTA

PŘEDSTAVUJEME FESTIVALOVOU JURY

Přinášíme vám medailonky členů Hlavní poroty, kteří před sebou mají nelehký úkol: rozhodnout o vítězích. Vášnivých diskusí se účastní přední italský scenárista Maurizio Braucci, česká herečka s těmi nejčernějšími vlasy Martha Isoová, oceňovaný gruzínský režisér George Ovashvili, zkušená kanadsko-britská distributorka Eve Gabereau a americký producent Jay Van Hoy, který je zároveň expertem na bourbon.

MARTHA ISOVÁ

Česká filmová a divadelní herečka zasedla v porotě významného festivalu poprvé. „Mám z toho velkou radost. Kdo by neměl –

karlovarský festival je mimořádný,“ říká herečka Dejvického divadla. „Jsem vášnivý filmový fanoušek a je pro mě velice důležitá diskuse, která po zhlédnutí filmu musí následovat. Ráda cestuju a mluvím s jinými lidmi, kteří žijí na různých místech světa a vidí umění z jiné perspektivy než já,“ dodává pětatřicetiletá maminka malé Františky a partnerka režiséra a producenta Davida Ondříčka. Ve svých šestnácti letech debutovala ve filmu Karla Kachyni *Hanele* (1999), za *Děti noci* (2008) získala Křišťálový glóbus za nejlepší ženský herecký výkon na MFF KV, třikrát byla nominována na Českého lva.

Momentálně má Martha Isoová prázdniny. „Čeká mě celkem volné léto – a začínám ho takhle, v Karlových Varech v Hlavní porotě.“ Skloubit pracovní a mateřské povinnosti však dá podle ní někdy zabrat: „Mateřství mi do života přineslo určitou lehkost; víc si teď mezi pracovními nabídkami vybírám. Dřív jsem byla za jakoukoli příležitost hrát a získat novou zkušenost vděčná, protože mě ta práce moc baví, ale dnes už je tady se mnou někdo, s kým chci být a kdo mě potřebuje. Víc tak přemýšlím o svém čase.“

MAURIZIO BRAUCCI

Výrazný italský spisovatel a scenárista Maurizio Braucci je spoluvůdcem filmů *Gomora* a *Reality Show* Mattea Garroneho, *Napoli Napoli Napoli*

a *Pasolini* Abela Ferrary či *Černé duše* Francesca Munziho. Největší pozornost získal právě díky *Gomore* (2008), brutálně syrové fresce o způsobech, jakými neapolská camorra ovládá obyčejné lidi.

Scénář vznikl na základě bestselleru Roberta Saviana; na festivalu v Cannes získala *Gomora* Velkou cenu. Sám Braucci v Neapoli žije a podílí se na organizaci sociálních projektů pro znevýhodněnou mládež.

„Žijeme ve zvláštní době. V některých částech světa, Itálii nevyjímaje, se vytrácí krása,“ říká padesátiletý spoluscenárista filozofického putování ve snímku *Krásná a ztracená*. „Film zobrazující mimo jiné jih Itálie má hybridní formát. Je to dokument a fikce dohromady. Myšlenka o přírodě a tradiční kultuře navazuje také na to, o čem přemýšlel Pasolini,“ uvažuje nahlas scenárista dalšího festivalového snímku o posledním dni velké osobnosti italské kultury a veřejného života, básníka, romanopisce, režiséra a herce Piera Paola Pasoliniho. Jeho barbarské zavraždění 2. listopadu 1975 nebylo nikdy plně objasněno. Postavu slavného bouřliváka ztvárnil Willem Dafoe, jedna z hvězd letošního ročníku.“

JAY VAN HOY

Americký producent působí jako poradce produkčních workshopů organizovaných pod hlavičkou Sundance Institute. „Je to moje první návštěva České republiky a líbí se mi tady,“ říká kudrnatý sympaták. Svým způsobem navštívil Vary už loni, když byl v sekci Půlnoční filmy uveden nebývale syrový horor *Čarodějnice* (režie Robert Eggers), oceněný na festivalu Sundance také prestižní cenou za režii.

Spoluzaložil produkční společ-

nost Parts & Labor, zaměřenou na autorské snímky. Podílel se na vzniku filmu *Ain't Them Bodies Saints* či letošního canneského hitu *American Honey*. „Zásadních snímků mého dětství a dospívání, které mi pomohly rozvinout představivost a cit pro film, bylo několik, třeba Frakesův sci-fi thriller *Zloději času* nebo Lisbergerovo dobrodružné sci-fi *Tron* (1982). Převratným zážitkem pro mě bylo Fassbinderovo *Manželství Marie Braunové*, s tím souvisí můj zájem o německou kinematografii. Studoval jsem ji,“ vyjmenovává své filmové zážitky.

„Můj přístup možná úplně nekoresponduje s masovým komerčním filmem; ani o to neusiluji. Zajímám se víc o kreativní stránku věci,“ míní zapálený expert na americkou whisky, tedy bourbon. „Upřednostňuju víc než osmileté single malt. Dovezl jsem s sebou do Varů jednu výběrovou láhev a na oplátku ochutnal slivovici. Úžasný zážitek!“

EVE GABEREAU

Spoluzakladatelka a ředitelka přední britsko-kanadské distribuční společnosti Soda Pictures, která z festivalu v Cannes do britských kin přiváží divácké hity *Paterson* a *Toni Erdmann*. Do České republiky přijela úspěšná producentka poprvé. „Studovala jsem politologii a jazyky. Pak jsem pracovala v kulturní rubrice, což mě přivedlo k filmu. Přestěhovala jsem se do Londýna,

nastoupila do deníku The Guardian... Začala jsem se zajímat o vytváření programů pro festival a také o distribuci, kde jsem mohla využít své dosavadní zkušenosti,“ vysvětluje sympatická tmavovláška svou cestu k vlastnímu byznysu.

A jak vznikl název firmy Soda Pictures? „Opravdu chcete ten příběh slyšet? Je to dlouhá historie a souvisí s japonským výrazem ‚soda‘, což taky znamená ‚To je pravda‘. Původně v tom názvu měla být barva, aby naznačila filmovou estetiku. Psali jsme si různé názvy a jedním z nich byl Solar Orange. Jenže můj kanadský přízvuk asi zmátl mého londýnského obchodního partnera a on řekl Soda Orange. Shodli jsme se, že je to docela dobrý nápad.“

Eve Gabereau upřednostňuje filmy s nosným sdělením: „Aby měly na diváka dopad nejen vizuální. Vliv na můj názor má i způsob vyprávění.“

GEORGE OVASHVILI

Gruzínský režisér je ve Varech známá firma: „V roce 2009 jsem měl poprvé svůj celovečerní film *Druhý břeh* v sekci Na východ od Západu. Svým druhým filmem jsem se už dostal do Hlavní soutěže a teď jsem tady v Hlavní porotě. Je to logický krok,“ vyjmenovává své úspěchy. Pro úplnost, George Ovashvili za svůj *Kukuřičný ostrov* (2014) získal na MFF KV Křišťá-

lový glóbus pro nejlepší film a probojoval se na širší seznam nominací na Oscara.

„Největší úspěchy mám spojené právě s tímhle festivalem. Jeho atmosféru jsem si hodně oblíbil, cítím se tady jako doma,“ rozzářil se muž s nejvýraznějším obočím letošního ročníku.

Ve svých filmech se zabývá prožitkem dětství během války. „Nyní jsem u postprodukce svého třetího filmu. Zase je trochu o válce – o záhadné smrti prvního zvoleného gruzínského prezidenta,“ prozrazuje svůj nový projekt. „Všechny mé filmy jsou spíš o lidech a lidství,“ zdůrazňuje. Situace v gruzínském filmovém průmyslu podle něj není dobrá: „Hlavním problémem je nedostatečné financování z veřejných prostředků, máme hlavně filmy nezávislé. V poslední době bylo ve světě dobře přijato několik gruzínských filmů, takže bychom mohli mluvit o silné nastupující generaci.“

DIVÁCKÁ CENA
AUDIENCE AWARD **PŘÁVO**

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průběžné hodnocení

1	HASTA LA VISTA! Hasta la vista!	1,08
2	LÉON Leon	1,09
3	CAPTAIN FANTASTIC Tohle je náš svět	1,16
4	NORMÁLNÍ AUTISTICKÝ FILM Normální autistický film	1,17
5	TISZTA SZÍVVEL Taková normální vozičkáři	1,18
6	INTIMNÍ OSVĚTLENÍ Intimní osvětlení	1,19
7	DIVINES Božské	1,20
8	TONI ERDMANN Toni Erdmann	1,20
9	UČITELKA Učitelka	1,21
10	THE MOON IS BLUE Měsíc je modrý	1,22

TABULKA KRITIKŮ

Milí čtenáři, s pomocí renomovaných filmových kritiků z celého světa jsme pro vás sestavili tabulku, která hodnotí letošní soutěžní snímky. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. A hodnotí se jen ty filmy, které jste již měli možnost zhlédnout. Kdo se stane vítězem Hlavní soutěže v očích novinářů?	Noční život	Nová kůže	Otcova křídla	Potřásání	Prvotní štěstí	Rodinné štěstí	Učitelka	U trati	Vlk z královských Vinohrad	Vlny	Zoologie	Zpovědi
Éva Bársony, Népszava, Maďarsko	-	-	3	4	2	4	3	2	5	3	3	3
Hala El Mawi, Le Progrès Égyptien, Egypt	-	4	-	-	4,5	4	3,5	4	-	-	3	4
Joseph Fahim, Middle East Institute, USA	-	-	-	-	4	-	3	-	4	3	4	3
Hauvick Habéchian, An-Nahar, Libanon	-	-	3	-	-	-	-	2	-	2	-	3
Barbara Hollender, Rzeczpospolita, Polsko	4,5	4	4	-	2	3,5	3	2	4	4	3,5	3,5
Paul Katzenberger, Süddeutsche Zeitung, Německo	3,5	-	4	4	3,5	3	3	-	-	-	-	-
Dubravka Lakić, Politika, Srbsko	4	3	4	2,5	3	3	3,5	2,5	3	3	3,5	4
Věra Mišková, Právo, ČR	4	3,5	-	-	2,5	-	3	-	3	4	4	-
David Rams, TV-Movie.de, Německo	3,5	-	-	-	3	3,5	2,5	-	-	3,5	3	-
Stas Tyrkin, Komsomolskaja pravda, Rusko	-	4	-	-	3	-	5	3	2	2	5	4
Zbyněk Vlasák, Festivalový deník, ČR	3,5	4	2	2	2,5	5	3,5	3	3	3	5	2,5

OSOBNOST DNE

DÁNSKÝ DRŽITEL KŘÍŠTÁLOVÉHO GLÓBU HENRIK RUBEN GENZ JE ZPÁTKY VE VARECH

KURT COBAIN Z ROKU 1720

Komedie i existenciální road trip. **HENRIK RUBEN GENZ** na festivalu představuje svůj nový film *Tordenskjold a Kold* o dánském sebe-destructivním viceadmirálovi a jeho sluhovi. Zároveň letos uběhlo osm let od chvíle, kdy dánský režisér ve Varech přebíral Křišťálový glóbus za vítězství v Hlavní soutěži, tehdy uspěl se snímkem *Ukrutně šťastní*.

Iva Přivřelová, Zbyněk Vlasák

Je Tordenskjold u vás doma opravdu taková legenda?

Je to možná ten největší hrdina, jakého jsme kdy měli. Byl to on, kdo ve svých pětadvaceti letech z vojenského hlediska ukončil Velkou severní válku, konflikt ze začátku 18. století, kdy se proti sobě postavili na jedné straně hlavně Dánsko a Rusko a na druhé Švédsko.

Jak se stalo, že jste o něm natočil film?

Zavolali mi, že by pro mě měli scénář historického snímku. Tak jsem odvětil, že se zbláznili, že nic historického točit nechci, a že jediné, co mě z dánských dějin zajímá, je Tordenskjold a jeho smrt. A oni: Kam vám máme ten scénář poslat?

Proč vás jeho smrt zajímala?

Oficiální verze říká, že zemřel v souboji, historikové vycházejí ze svědectví jeho sluhy. Ale moc to nesedí. Víme, kde a kdy byl Tordenskjold k souboji vyzván, že za tím stála hádka s jedním Švédem. Pro Tordenskjolda to nebyl první duel a vždycky předtím si vybral jako zbraň pistoli. A najednou sáhne po rapíru, se kterým mu to nikdy nešlo? Ten Švéd neměl být vážným soupeřem, byl to malý krátkozraký tlusťoch. Nedává to zkrátka smysl. Lidé se mě často ptají, proč jsem nenatočil film o jednom z Tordenskjoldových slavných válečných vítězství, ale to je předvídatelné. Mě zajímal ten souboj. Co se tam sakra mohlo stát?

Jak jste se rozhodli to uchopit?

Se scenáristou Erlendem Loem se ve filmu ptáme: Co když měl v sobě Tordenskjold demony, co když ho jeho válečná „nesmrtelnost“ unavovala a on ve skutečnosti chtěl umřít, vlastně se zase stát obyčejným člověkem? Víme o něm, že byl neustále opilý, spal s mnoha ženami, žil hodně sebe-destructivně.

Na poslední festivalovou projekci snímku *Tordenskjold a Kold* režiséra Henrika Rubena Genze si skočte dnes od 16.30 do Divadla Husovka.

Ve filmu také zazní otázka, zda byl skutečně tak neuvěřitelně schopný, nebo jestli měl ve válce prostě jen obrovské štěstí.

Těžko říct. Věci, co dělal, byly bláznivé, šel proti rozhodnutím svých veličích důstojníků, proti zavedeným zvyklostem. Tenkrát se třeba dodržovalo, že se v noci nebojuje. On ale neváhal útočit ani po západu slunce. Bylo to nebezpečné, riskantní, jeho vlastní muži ho za to nenáviděli. Ale vždycky mu to vyšlo.

Proč jste filmu dal tak trochu rockový nádech?

Tordenskjold byl pro své současníky něco jako rocková hvězda, na začátku 18. století byl možná nejznámějším mužem v Evropě. Když děti nechtěly jít spát, maminky je strašily, že si pro ně přijde právě on. A stejně jako Jim Morrison, Kurt Cobain a Amy Winehouse zemřel velmi mladý a na vrcholu sil. A mě zajímá proč, proč umírají lidé, kteří mají všechno.

Film se natáčel v České republice. Jak na vás působily zdejší louky, lesy, zámky?

Byl jsem unešený. V Dánsku už dnes nenajdete místo, kam byste mohli umístit kameru a snímat 360 stupňů dokola, aniž by se tam objevil mrakodrap, dálnice nebo větrná elektrárna. V Česku je takových míst pořád hodně. Našli jsme tu všechno, co jsme potřebovali.

Vy jste ve Varech v roce 2008 vyhrál Křišťálový glóbus za svůj film *Ukrutně šťastní*. Pomohlo vám to ve vaší další kariéře?

Otevřelo mi to některé dveře, mohl jsem si vyzkoušet nové věci. Ještě ve Varech jsem tehdy získal amerického agenta, později jsem dokonce natočil ve Státech film *Krvavé peníze* s Jamesem Frankem. Myslím, že se povedl, i když celkově to nebyla úplně příjemná zkušenost. Pořád ještě z Ameriky dostávám nabídky scénářů, ale většinou nejsou podle mého gusta. ■

TORDENSKJOLD A KOLD

8. 7. 16.30 Divadlo Husovka

BOD VARU

ZTRÁTY A NÁLEZY

K něčemu se přiznám, beztak je to dávno promlčené. Nikdy jsem ve Varech nebyla jako divák. Neodkroutila jsem si svoje léta ve stánovém městečku, nemokla jsem ve frontách u pokladen. O nocleh, dopravu i vstup do kina tu mám poslatráno, a tak jsem jakživa nevyužila ani nástěnku s inzeráty u thermalského červeného koberce.

Až do letoška. Našla jsem totiž před hotelem stříbrný prstýnek. Napsala jsem cedulku a šla ji pověsit mezi inzerci načmáranou na papírcích, ubrouscích i stránkách tohoto listu. Začela jsem se a užasla nad vyspělostí paralelní festivalové ekonomiky. Podle poptávky po konkrétních vstupenkách by možná šlo odhadnout budoucího držitele Křišťálového glóbu nebo vítěze divácké ceny. Obchoduje se s lístky, festival passy a katalogy, barterují se hmotné i nehmotné komodity. Je až dojemné, kolik staromódních rukou psaných pokusů o mezilidské sblížení tu visí v době internetových seznamek a mobilních appek. Dvě dívky poptávají spolujízdu a kdosi se jich dotazuje na povahu protiplnění. Za lístky se tu nabízí profesionální fotografie i průvodcovské služby. Čtyři jinoši hledají na čtyři dny životní lásky...

Nejvíce mě ale zasáhl inzerát „Prodám Noční život“. Kam se vlastně podělo mé varské noční hyření?

Neměla bych na ten inzerát ještě odpovědět? Došlo mi, že jsem letos *Probdělé noci* vyměnila za *Sladké sny* (a nějakou tu *Noční můru*). Svůj pracovní Týden a den trávím v *Intimním osvětlení* redakce a *Cválající mysl* zklidňuji v *Modrých stínech* kinosálů. Večer mi už na žádné *Bouře*, natož život *Na hraně* nezbyvá energie *Ani ve snu!*

Až uplyne tenhle *Svatý týden* cinefilů a nastane *Exodus* a *Návrat domů*, na někoho budou čekat *Příbuzní*, *Dobrá manželka* a *Rodinné štěstí*, na jiné možná *Pustina*. Konečně *Takový je život* a tak či onak *Všude dobře, doma nejlíp*.

Až doma provedeme inventuru ztrát a nálezů a konečně vyúčtování, přeuji nám všem, abychom byli vysoko v černých číslech. A dotyčná *Krásná a ztracená* si svůj prstýnek může dnes vyzvednout v redakci Festivalového deníku.

Pavla Horáková

S diváky včera v rámci **KVIFF TALKS** besedovali filmový kritik **Kamil Fila** (vpravo) a producent **Pavel Strnad** mj. o úspěších současné české kinematografie. Podle Fily jsou filmy jako *Já, Olga Hepnarová* výsledkem evoluce, podle Strnada jde spíš o znovunadechnutí po několikaleté pauze zaviněné problémy s financováním ze strany státu.

INSTAGRAMIÁDA #POSLEDNIKVIFFIE

ŠVÝCARSKÉ VARY

#svycarskakviffie ve Varech 1. místo @datelier

2. místo @blungee

3. místo @vendulabendova

Děkujeme za fotky ze včerejška, pro výherce máme dva lístky na film *Švýcarák*. Nepřekvapilo, že proslulý armádní nůž, který dal filmu jméno, se objevil i na vašich fotkách. Odměnu si můžete vyzvednout dnes od 10 hodin v redakci Festivalového deníku (Thermal, 1. patro).

Festival se chýlí ke konci a s ním i naše Instagramiáda. Takže hashtag volíme jednoduše a prostě: #poslednikviffie. Jste smutní, že už musíte domů? Nebo se vám naopak ulevilo, že to máte za sebou? Dolehla na vás únava? To všechno chceme vidět na vašich fotkách do dnešních 17 hodin. Pak vybereme s festivalovým fotografem Tomášem Tesářem vítěznou trojici, která od nás dostane vstupenky na film *Toni Erdmann* (sobota, 15.00, Karlovarské městské divadlo).

Poslední kolo je zároveň vaše poslední možnost všechny převálcovat, stát se absolutním vítězem a získat jedinečný kviffie set. Kompletní výsledky najdete zítra na tomto místě.

@lenka_praskova

@davidvejnar

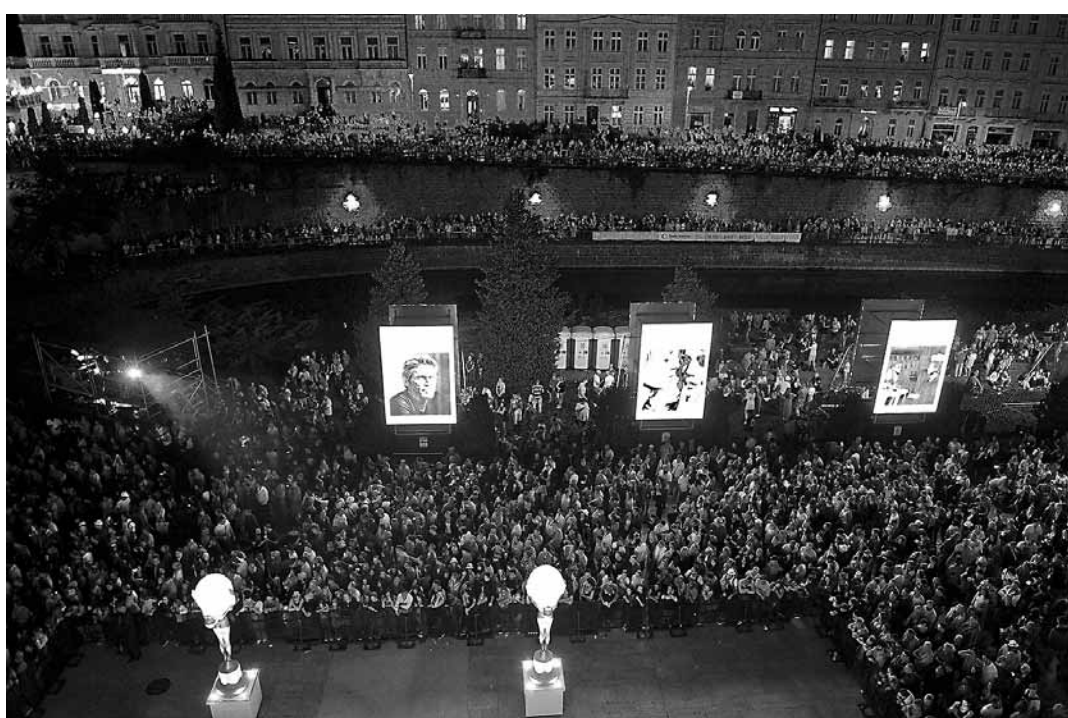
Bez
dokonalých
zubů
se
hvězdou
nestanete

51st Karlovy Vary
International Film Festival
1-9 July 2016

SWISSDENT partner
festivalového Instagramu

Bělící zubní kosmetika a zubní kartáčky SWISSDENT v prodeji v síti prodejen PROFIMED, ve vybraných ordinacích zubních lékařů, lékárnách, dm drogeriích a na www.profimed.cz

OČIMA KVIFF FOTOGRAFŮ, DÍL PRVNÍ

program / na zítřka for tomorrow

8:30

Sfumato / Sfumato Kongresový sál 932

Režie: Christophe Bisson
Francie, 2016, 71 min.

Portrét osobitého normandského výtvarníka Bernarda Legaye, který mimo pozornost společnosti vytváří originální umělecká díla založená na jejich materialitě, je působivým a intimním vzhledem do osamocené života umělce i tvůrčího procesu jako takového.

This portrait of distinctive Norman artist Bernard Legay, who creates original artistic works based on their materiality, takes an affecting and intimate look at the artist's isolated life.

9:00

Babamin Kanatları / Otcova křídla

Kino Drahomíra 9K1

Režie: Kıvanç Sezer
Turecko, 2016, 101 min.

Na pozadí stavebního ruchu, slibujícího vyplnit prázdna místa městských pozemků celými novými čtvrtěmi, se odehrává příběh postaršího dělníka, který po diagnostikování zhoubného nádoru napopok veškerou vizi budoucnosti ztrácí.

Set against the backdrop of construction activity promising to fill in the empty spaces of the urban landscape with entirely new neighborhoods, a story unfolds of an aging construction worker who, unlike his peers, has to drop all plans for the future after being diagnosed with a malignant tumor.

9:00

Hele Sa Hiwagang Hapis / Ukolébavka pro bolestné tajemství

Kinosál B 951

Režie: Lav Diaz
Filipíny, Singapur, 2016, 480 min.

Osmihodinový černobílý epos proslulého filipínského autora je historickým portrétem Filipín konce devatenáctého století, země bojující v občanské válce za konec španělské nadvlády. Film je promítán v původním znění pouze s anglickými titulky.

This eight-hour black-and-white epic by a renowned Philippine auteur is a historical portrait of the Philippines in the late 19th century, a land caught up in a war to end Spanish rule.

9:30

Fai bei sogni / Sladké sny Malý sál 921

Režie: Marco Bellocchio
Itálie, Francie, 2016, 134 min.

Turin 1969. Devítiletému Massimovi se po tajemstvím opředené smrti matky zhroutí svět. Když má coby dospělý úspěšný muž prodat rodinný byt, bolestivé rány z minulosti se začnou ozývat s nebyvalou silou.

Turin 1969. After the mysterious death of his mother, nine-year-old Massimo's world came tumbling down. Now a successful adult, he plans to sell the family

apartment but intensely painful wounds start opening up from the past.

10:00

Schwarzfahrer / Schwarzfahrer

Kino Čas 9C2

Režie: Jiří Kylián
Česká republika, 2014, 8 min.

Les premiers, les derniers / První, poslední

Režie: Bouli Lanners
Francie, Belgie, 2016, 98 min.

Pustá vylidněná krajina je místem setkání mentálně handicapovaných Esther a Willyho se dvěma zarostlými chlapíky v křivácích, kteří hledají zcizený mobil.

A forlorn and desolate landscape is the place where mentally challenged Esther and Willy meet two hirsute guys in biker jackets who are looking for a stolen phone.

10:00

Coming Home / Návrat domů Městské divadlo 9D2

Režie: Hal Ashby
USA, 1978, 127 min.

Když je kapitán amerického námořnictva povolán do Vietnamu, jeho atraktivní ženu (Jane Fonda) pohltí ze dne na den samota. Setkání s částečně ochrnutým válečným veteránem (Jon Voight) ji však převrátí život naruby.

When a US Marine captain is called to Vietnam, his attractive wife (Jane Fonda) suffers from persistent loneliness. But an encounter with a paraplegic war veteran (Jon Voight) turns her life upside down.

10:30

Los insólitos peces gato / Neobyčejná rybka

Divadlo Husovka 9H1

Režie: Claudia Sainte-Luce
Mexiko, Francie, 2013, 89 min.

Claudia nemá ani rodinu, ani blízké přítele. Když se však střetne s nemocnou matkou čtyř dětí, obrátí se její život naruby a poznává důvěru, se kterou se nikdy nesetkala.

Claudia has no family, nor any close friends. Yet when she meets a sick mother of four children, her life is turned around as she encounters a kind of trust she has never known before.

10:30

Wolf and Sheep / Vlk a ovce

Kongresový sál 934

Režie: Shahrbanoo Sadat
Dánsko, Francie, Švédsko, Afghánistán, 2016, 86 min.

V malé vesničce v odlehlé části Afghánistánu žije komunita obyvatel podle vlastních přísných pravidel a zákonů. Mladá talentovaná režisérka, ovlivněná vlastní zkušeností, s citlivostí přibližuje život ve zdánlivě vzdáleném cípu světa.

In a village in a remote part of Afghanistan, a community of people live according to their own strict laws and rules. Influenced by personal experience, the talented young director employs sensitivity to investigate life in a faraway corner of the world.

10:30

Les démons / Démoni

Lázně III 9L1

Režie: Philippe Lesage
Kanada, 2015, 118 min.

Desetiletý Felix vyrůstá v poklidném prostředí a lze říci, že má pěkné dětství. Film se na okolní dění dívá z jeho perspektivy, a tak se pozemšťák odhaluje, kolik strachu a úzkosti na každém kroku prožívá i tzv. normální dítě.

Ten-year-old Felix is growing up in a peaceful environment and you might say his childhood is ideal. The movie looks at events through his eyes, thereby revealing little by little how much fear and anxiety even a so-called normal child experiences at every turn.

11:30

Nočno življenje / Noční život

Kino Drahomíra 9K2

Režie: Damjan Kozole
Slovinsko, Makedonie, Bosna a Hercegovina, 2016, 85 min.

Život dobře situovaného manželského páru se v jednom okamžiku radikálně změní. Zatímco manžel je po nehodě, k níž došlo za podivných okolností, v kritickém stavu, jeho žena se snaží pochopit celou situaci a zachránit, co se dá...

The lives of a wealthy married couple radically change in an instant. While the husband is in critical condition after an accident that occurred under strange circumstances, the wife tries to understand the situation and to salvage what she can...

12:30

Odvaha / Odvaha

Kino Čas 9C3

Režie: Pavel Štingl
Česká republika, 2016, 70 min.

V období třiceti měsíců, během zrodu jedné z deseti největších jezddeckých bronzových soch na světě, která dnes zdobí Brno, probíhal fascinující „dokumentární dialog“ mezi renomovaným filmařem a jednou z nejvýraznějších osobností tuzemského moderního umění, sochařem a malířem Jaroslavem Rónou.

A fascinating documentary dialogue evolved over the course of thirty months between renowned filmmaker Pavel Štingl and one of the iconic figures of Czech modern art, sculptor and painter Jaroslav Róna. It was during this time that one of the ten largest bronze equestrian statues in the world – today situated in Brno – gradually came into being.

12:30

Laura / Laura

Malý sál 922

Režie: Otto Preminger
USA, 1944, 88 min.

Étericky krásná Laura, chladný detektiv Mark, prominentní žurnalista zjemnělých mravů Waldo nebo přihlouplý Lauřin snoubenec Shelby jsou hrdiny kriminálního thrilleru, který více než tradičně mordýřskou historku z černé kroniky připomíná logice vzdálenou a tajemstvím prodchnutou halucinací.

Ethereal beauty Laura, cool detective Mark, prominent journalist of effete manners Waldo, and Laura's simpleton fiancé Shelby are the protagonists of a thrilling drama that goes beyond the traditional murder case drawn from the annals of crime, resembling instead a mystery-imbued hallucination that is far from reality.

13:00

Agassi / Komorná

Kongresový sál 935

Režie: Park Chan-wook
Jižní Korea, 2016, 145 min.

Třicátá léta, Korea pod nadvládou Japonska. Mladá kapsářka je najata, aby sloužila u bohaté paní, s úkolem přesvědčit ji ke sňatku s cílevědomým podvodníkem a obrát ji tak o její bohaté dědictví. Plán vychází do té doby, než mezi ženami vzplanou vášnivé city.

The 1930s, Korea under Japanese rule. A young pickpocket is hired as a handmaiden to a rich woman and given the task of convincing her to marry an ambitious fraudster, thereby fleeing her of her ample inheritance. Things go according to plan until the two women begin to discover mutual feelings of passion.

13:00

Romance pro křídlovku / Romance pro křídlovku

Městské divadlo 9D4

Režie: Otakar Vávra
Československo, 1966, 86 min.

Jan Hřebejk uvádí

Křídlovka je trubka s teskným zvukem, který jako by se vznášel nad celým lyricky pojatým příběhem první lásky, ohraničené létem a ukončené smrtí hrdinova dědečka. Chlapcův vstup do dospělosti je poznamenán bolestí, kterou s ním jako formující zkušenost prožije díky síle Vávrova poetického stylu i divák.

Jan Hřebejk presents

The wistful call of the bugle rises above this lyrical story of first love, which takes hold over the course of a summer and ends with the death of the hero's grandfather. A sense of anguish marks the boy's coming of age, a formative experience that viewers share as they are swept along by the force of Vávra's poetic style.

13:00

Fuocoammare / Fuocoammare (Požár na moři)

Národní dům 9N2

Režie: Gianfranco Rosi
Itálie, Francie, 2016, 108 min.

Pokračování na str. 6

OFFICIAL MAKE-UP ARTIST

51st Karlovy Vary International
Film Festival

1-9 July 2016

24/7 ONLINE-SHOPPING
DOUGLAS.CZ

Středomořská Lampedusa, pro některé bezpečný přístav, pro jiné pohřebiště. Místní obyvatelé každý den hledí se zámutkem na jednu z největších humanitárních katastrof naší doby. K nezměrnému lidskému neštěstí totiž není možné být netečný.

The Mediterranean island of Lampedusa – for some a safe haven, for others a graveyard. Every day the local inhabitants look on sadly at one of the greatest humanitarian catastrophes of our day. It's impossible to be indifferent to the incalculable human suffering.

13:30

Eva Nová / Eva Nová

Divadlo Husovka 9H2

Režie: Marko Škop
Slovenská republika, Česká republika, 2015, 106 min.

Mistrovský výkon Emilie Vášáryové dává nahlédnout do tíživých stavů stárnoucí ženy, jejíž sesun po šikmé ploše urychlil alkohol. Jako herečka je odepřaná, zavrhl ji i její syn, který kvůli ní podlehli stejnému démonu a rozpadá se mu rodina.

Emília Vášáryová's bravura performance offers a glimpse into an aging woman's oppressive world where alcohol is quickening the process of decline. As an actress she's been written off, and her son blames her for the breakup of his family and for passing on her demons.

13:30

Lucie: příběh jedné kapely / Lucie: příběh jedné kapely

Lázně III 9L2

Režie: David Sis
Česká republika, 2016, 88 min.

Kapela Lucie letos slaví třicet let. Zažila toho hodně a my s ní. Poprvé jsme se potkali s walkmanem zavěšeným na pásku, abychom s ní o mnoho let později šli do opery. Lucie je zkrátka fenomén české hudební scény, který David Sis zachytil v unikátním dokumentu plném nikdy nezveřejněných archivních záběrů.

The Czech band Lucie is celebrating its 30th anniversary this year. We first encountered the group with a Walkman hanging off our belts, only to join them at the opera many years later. In short, Lucie is a phenomenon of the Czech music scene, and David Sis pays tribute to the group in a unique documentary full of never-before-seen archive footage.

14:00

We're Still Together / Pořád spolu

Kino Drahomíra 9K3

Režie: Jesse Klein
Kanada, 2016, 82 min.

Chris už nemůže dál. Spolužáci ho šikají, holky na něj kašlou, s matkou si nerozumí. Když ho napadne tlupa cizích kluků a nečekaně najde zastání u neznamého mladého muže, rád se s ním vydá na cestu.

Chris can't go on. His classmates bully him, the girls don't know he's alive, and his mother doesn't understand him. Attacked by a gang of boys, he unexpectedly finds an ally in a young stranger and thinks maybe they could take off together.

15:00

Toni Erdmann / Toni Erdmann

Městské divadlo 9D5

Režie: Maren Ade
Německo, Rakousko, 2016, 162 min.

„Myslela jsem, že točím drama, ale nakonec se to prodává jako komedie,“ komentovala autorka nečekaně velký úspěch svého filmu u kritiky i u publika. Příběh svérázných pokusů otce obnovit kontakt s dcerou.

“I thought I was shooting a drama, but they're selling it as a comedy,” states the director, commenting on the surprising success of her film with both critics and audiences. The story of the bizarre attempts of a father to reconnect with his daughter.

15:30

S one strane / Na druhé straně

Kino Čas 9C4

Režie: Zrinko Ogresta
Chorvatsko, Srbsko, 2015, 85 min.

Vesna se už dvacet let snaží zapomenout na minulost, která její rodinu kdysi skoro zničila. V jiném městě a pod jiným jménem našla nový život, sama vychovala dvě děti a nyní už je i babičkou.

Jednoho dne ale zazvoní telefon a do jejího života znovu vstoupí otec jejich dětí.

For twenty years Vesna has been trying to forget the past which nearly destroyed her family. In a different town and under a different name she invented a new life for herself; she brought up her two children on her own and now she's a grandmother. Then one day the phone rings and everything changes.

15:30

Swiss Army Man / Švýcarák

Malý sál 923

Režie: Daniel Scheinert, Daniel Kwan
USA, 2016, 95 min.

„Paul Dano a Daniel Radcliffe velmi originálním způsobem dokazují, že životní radosti a strasti se mají sdílet s kamarádem, i za cenu toho, že jeho tělo nejeví známky života. Téměř.“

Paul Dano and Daniel Radcliffe adopt a highly unusual approach to demonstrate that one should share life's joys and sorrows with a friend, even if his body shows no signs of life. Almost.

16:00

Lampedusa / Lampedusa

Kongresový sál 936

Režie: Peter Schreiner
Rakousko, 2015, 130 min.

Muž a žena. Téměř třicetiletý Zakaria a pětadesátiletá Giulia se setkávají na ostrově Lampedusa. Minulost, budoucnost, vzpomínky, moře, krajina, vše se

asociativně slévá v precizní černobílou obrazovou složku nekompromisního režiséra.

A man and a woman. Not yet 30, Zakaria meets 55-year-old Giulia on the island of Lampedusa. The past and future, memories, the sea, the landscape – everything associatively merges in the precise black-and-white visual component created by an uncompromising director.

16:00

Barash / Barash

Národní dům 9N3

Režie: Michal Vinik
Izrael, 2015, 85 min.

Seznámení s novou spolužačkou obrací život dospívající Naamy naruby. Společně trávené chvíle se pro ni náhle stávají jak únikem před rodinou a povinnostmi, tak impulzem k objevování probouzející se sexuality.

The arrival of a new girl at school turns teenager Naama's life upside down. The time they spend together allows her to escape her family and home commitments, and also to discover her awakening sexuality.

16:30

Los reyes del pueblo que no existe / Králové města duchů

Divadlo Husovka 9H3

Režie: Betzabé García
Mexiko, 2015, 83 min.

Mexická vesnice San Marcos, zcela zatopená vinou výstavby nedaleké přehrady, byla v minulosti domovem tří set rodin. Mrtvolné ruiny opuštěných budov ční k nebi jako smutné pomníky radostné minulosti místa, kde přežívá poslední hrstka odvážných obyvatel.

The Mexican village of San Marcos, half submerged thanks to the construction of a nearby dam, was once home to three hundred families. The ghostly ruins of abandoned houses are silhouetted against the sky like solemn shrines to a joyful past. Here only a handful of courageous inhabitants remain.

16:30

A peine j'ouvre les yeux / Když otevřu oči

Lázně III 9L3

Režie: Leyla Bouzid
Francie, Tunisko, Belgie, Spojené arabské emiráty, 2015, 102 min.

V předvečer arabského jara roku 2010, konkrétně jasmínové revoluce v Tunisku, se chce mladičká Farah sama rozhodnout, čemu se bude v životě věnovat. Zdá se, že má tolerantní rodiče a svobodomyslné přátele, ale v obou případech dost tvrdě naráží.

On the eve of Tunisia's Jasmine Revolution during the Arab Spring of 2010, a young woman named Farah feels she has to be the one to decide what to do with her life. She seems to have tolerant parents and open-minded friends but, in both cases, she has to put up a bit of a fight.

Pokračování na str. 7

French Films at the 51st Karlovy Vary International Film Festival

FRIDAY / PÁTEK 8. 7.

9:00 / Kino Čas
Rabin, the Last Day / Rabin, poslední den
(Amos Gitai, 153 min) / H
11:30 / Thermal, sál B
Notes on Blindness / Poznámky o slepotě
(James Spinney, Peter Middleton, 90 min) / I
12:30 / Malý sál
La Gueule ouverte / Otevřená tlam
(Maurice Pialat, 82 min) / SCE
12:30 / Kino Čas
Jay parmi les hommes / Jay (Zéno Graton, 28 min) / PS
12:30 / Kino Čas
People Are Strange / Podivní (Julien Hallard, 20 min) / PS
15:30 / Thermal, Malý sál
Tramontane (Vatche Boughourjian, 105 min) / AV
16:00 / Národní dům
Divines / Božské (Houda Benaymina, 105 min) / AV
17:00 / Thermal, Velký sál
Aquarius (Kleber Mendonça Filho, 140 min) / H
19:00 / Thermal, Kongresový sál
Family Film / Rodinný film (Olmo Omerzu, 95 min) / CZ
20:00 / Thermal, Velký sál
Juste la fin du monde / Je to jen konec světa
(Xavier Dolan, 97 min) / H
20:00 / Thermal, sál B
Mimosas / Mimózy (Oliver Laxe, 93 min) / AV
23:59 / Thermal, Malý sál
Blood Father / Ve jménu krve
(Jean-François Richet, 88 min) / MS

SATURDAY / SOBOTA 9. 7.

9:30 / Thermal, Malý sál
Fai bei sogni / Sladké sny (Marco Bellocchio, 134 min) / H
10:00 / Kino Čas
Les premiers, les derniers / První, poslední
(Bouli Lannier, 98 min) / AV
10:30 / Thermal, Kongresový sál
Wolf and Sheep / Vlk a ovce
(Shahrbano Sadat, 86 min) / AV
13:00 / Národní dům
Fuocoammare / Fuocoammare (Požár na moři)
(Gianfranco Rosi, 108 min) / H
16:30 / Lázně III
A peine j'ouvre les yeux / Když otevřu oči
(Leyla Bouzid, 102 min) / VCC
18:30 / Thermal, Malý sál
Baccalauréat / Zkouška dospělosti
(Cristian Mungiu, 127 min) / H
19:00 / Národní dům
Intouchables / Nedohtknutelní
(Eric Toledano, Olivier Nakache, 112 min) / PN
21:30 / Thermal, Malý sál
Ma Loute / Líná zátoka (Bruno Dumont, 112 min) / H
21:30 / Kino Čas
Belgica (Felix van Groenigen, 126 min) / H
22:30 / Divadlo Husovka
Abluka / Šílenství (Emin Alper, 117 min) / H
22:30 / Thermal, sál B
L'Hermine / Talár (Christian Vincent, 98 min) / H

INSTITUT
FRANÇAIS
PRAGUE

uniFrance.films

CHODICILIDE.CZ NA
51. MEZINÁRODNÍM
FILMOVÉM FESTIVALU
KARLOVY VARY
2. 7. – 9. 7. 2016

Jak nevidomí poznávají barvy?

MÁTE JEDINEČNOU PŘÍLEŽITOST TO ZJISTIT!

Kde?
Navštivte nás v našem informačním stánku v centru Karlových Varů naproti hlavní poště

Kdy?
2. 7. - 9. 7. 2016
od 10:00 do 20:00

Jak se k vám dostanu?
Můžete pěšky, na kolečkách nebo se nechte nosit na rukou

Proč?
Protože je to správná věc!

Kompletní informace o projektu naleznete na
www.chodicilide.cz

Nejčastější překážkou v každodenním životě osob se zdravotním postižením jsou různorodá nedorozumění. Projekt chodicilide.cz se snaží dlouhodobě vzdělávat širokou veřejnost a klade si za cíl tyto bariéry odstraňovat. Přijďte se přesvědčit, že lidé se zdravotním postižením nejsou ničím jiní a prožívají stejné životní situace jako vy sami.

CHODICILIDE.CZ

17:00**Ernellák Farkaséknál / Rodinné štěstí****Kino Drahomíra 9K4**Režie: Szabolcs Hajdu
Maďarsko, 2016, 81 min.

Renomovaný maďarský tvůrce přichází s komorní studií dvou rodin, které okolnosti svedou k dočasněmu sdílení prostoru jednoho neobyčejného bytu. Nezávislý snímek, který vyniká vynalézavou inscenací, precizním vykreslením povah a hereckými výkony, jež se zadrží pod kůží.

The renowned Hungarian filmmaker has come out with an intimate study of two families thrown together by circumstance to temporarily share an unusual apartment. This independent movie – outstanding for its inventive production, precisely limned characters, and performances that get under the skin – draws faithfully on the work of Casavetes and Bergman.

18:30**Boi Neon / Neonový býk****Kino Čas 9C5**Režie: Gabriel Mascaro
Brazílie, Uruguay, Nizozemsko, 2015, 101 min.

Honáci, rodeo, transporty býků z místa na místo, chov vzácných koní – kolem těchto činností se pohybují hrdinové filmu a jejich příběhy se složitě proplétají. Nejde vždy jen o drsné muže, kovboj Iremar se touží stát krejčím a šít módní šaty pro ženy...

Cowpokes, rodeos, transporting bulls from place to place, breeding prize horses – these are the activities that engage the movie's protagonists as their stories intertwine in complex fashion. It's not always just about tough guys; cowboy Iremar dreams of becoming a tailor and sewing fashionable clothes for women...

18:30**Bacalaureat / Zkouška dospělosti****Malý sál 924**Režie: Cristian Mungiu
Rumunsko, Francie, 2016, 127 min.

Jako lékař a občan se Romeo těší účtu obyvatel malého města v Transylvánii. Jeho pověst se začne hroutit, když se ve snaze zajistit nadané dceři lepší budoucnost zaplete do řetězce služeb a protislužeb a ztratí tvář i před svou rodinou.

As a doctor and citizen, Romeo enjoys the respect of the inhabitants of a small town in Transylvania. But his reputation begins to disintegrate when, in an effort to secure a better future for his talented daughter, he gets caught in a chain of quid pro quos and loses face with his family as well.

18:30**The Man with the Golden Arm / Muž se zlatou paží****Městské divadlo 9D7**Režie: Otto Preminger
USA / USA, 1955, 119 min.

Frank Sinatra v životní roli coby Frankie Machine, vyhledávaný pokerový dealer, který se po návratu z vězeňské odvykavky snaží začít znovu. Další soubor, na který Preminger vyzval cenzurní orgán, tentokrát na svou dobu mimořádně odvážným zobrazením drogové závislosti.

In the role of a lifetime, Frank Sinatra plays Frankie Machine, a much sought-after poker dealer who wants to start over after a stint in the joint. Another installment in the battle Preminger waged against the censors, in this instance an exceptionally bold (for its time) depiction of drug addiction.

19:00**The Sky Trembles and the Earth Is Afraid and the Two Eyes Are Not Brothers / Nebesa se chvějí a země se bojí a oko oku bratrem není****Kongresový sál 938**Režie: Ben Rivers
Velká Británie, 2015, 98 min.

Snímek jednoho z nejzajímavějších experimentálních režisérů nás zavádí do marocké pouště na natáčení filmu Olivera Laxe *Mimózy*, abychom se posléze ocitli v příběhu samotného Bena Riverse a končili otázkou, co je realita a co filmová iluze.

This feature from one of the most intriguing experimental directors working today takes us to the Moroccan desert where director Oliver Laxe is making his movie *Mimosas*, but later we find ourselves in Ben River's own story, and end up asking about the nature of reality versus cinematic illusion.

19:00**Intouchables / Nedotknutelní****Národní dům 9N4**Režie: Olivier Nakache, Éric Toledano
Francie, 2011, 112 min.

Zámožný kvadruplegik pořádá ve svém honosném zámku konkurz na nového osobního asistenta. Co se ale stane, když se sobě vlastní lhostejností odmítne několik kvalifikovaných ošetřovatelů a lukrativní místo překvapivě svěří žoviálnímu chlapíkovi z předměstí, který od něj chtěl jen razítko pro pracák?

A wealthy quadriplegic needs a new personal assistant, and so he organizes a series of job interviews at his luxurious mansion. But what happens when, indifferent to his own well-being, he rejects several qualified caretakers and surprisingly hands the lucrative position over to a jovial guy from the suburbs who only came to ask for a stamp to satisfy the unemployment office?

19:30**Ztraceni v Mnichově / Ztraceni v Mnichově****Divadlo Husovka 9H4**Režie: Petr Zelenka
Česká republika, 2015, 105 min.

Nebyla náhodou mnichovská dohoda v roce 1938 diplomatickým vítězstvím? Filmový štáb by o tom v originální komedii Petra Zelenky rád točil, na place jej ale stihá jedna katastrofa za druhou,

včetně alergie hlavního herce na papoušky.

Wasn't the 1938 Munich Agreement actually a diplomatic victory? In Petr Zelenka's original comedy, a movie crew is trying to shoot some footage but one catastrophe after another prevents them, including the lead actor's allergy to parrots.

19:30**Lokatorki / Nájemnice****Lázně III 9L4**Režie: Klara Kochańska
Polsko, 2015, 30 min.

Tricetiletá Justine si koupí ve veřejné aukci byt, ale stěhování ji zkazí fakt, že předchozí nájemnice se nehodlá svého příbytku tak snadno vzdát.

Thirtysomething Justine buys an apartment at auction but she is thwarted from moving in by the previous tenant, who has no interest in giving up her abode so easily.

Turizam! / Turistika!Režie: Tonči Gačina
Chorvatsko, 2016, 51 min.

Počátkem léta se na pobřeží Jaderského moře rozbíhají přípravy na turistickou sezonu, které ve své preciznosti připomínají ladění motoru před startem formule 1.

Early summer on the Adriatic coast is humming with preparations for the tourist season, their precision reminiscent of the tuning of engines before the start of a Formula 1 race.

20:00**All Eyes and Ears / Vidět a naslouchat****Kino Drahomíra 9K5**Režie: Vanessa Hope
Čína, USA, 2015, 90 min.

Hlavními postavami dokumentu Vanessa Hope, jsou bývalý americký velvyslanec v Číně Jon Huntsman, jeho adoptovaná čínská dcera Gracie a známý aktivista Čchen Kuang-čcheng, kteří se vyjadřují k problematice současných americko-čínských vztahů.

The main figures in Vanessa Hope's documentary are former American ambassador to China Jon Huntsman, his adopted Chinese-American daughter Gracie, and well-known activist Chen Guangcheng, each of whom addresses the issue of contemporary American-Chinese relations from a different angle.

20:00**The Land of the Enlightened / Země osvětlených****Kinosál B 955**Režie: Pieter-Jan De Pue
Belgie, Irsko, Nizozemsko, Německo, Afghánistán, 2016, 87 min.

Afghánské dítě ví, že nášlapná mina může být i drahým zbožím. Pokud ji opatrně vykopete, je možné ji výhodně prodat. Gang dětí takto tráví svůj volný

Pokračování na str. 8

Součástí karlovarského festivalu jsme už 15 let

**Skupina ČEZ, generální
partner 51. ročníku
MFF Karlovy Vary, vám
přeje skvělé zážitky
nejen v kině.**

WWW.CEZ.CZ**JSME S VÁMI. SKUPINA ČEZ**

čas v zemi a krajině, jež je drsná a krásná zároveň.

Afghan children know that a landmine can be a valuable find. If you can carefully dig it out, you can sell it at a profit. A gang of kids spend their free time doing just that in a country whose landscape is both harsh and hauntingly beautiful.

21:30

Belgica / Belgica Kino Čas 9C6

Režie: Felix van Groenigen
Belgie, Francie, 2016, 126 min.

Bratři Frank a Jo se sice dlouhá léta neviděli, o to intenzivnější vztah ale navážou poté, co Frank začne pracovat v Joově baru. Belgica se rychle stává vyhlášeným klubem, kde je v temné noci možné zapomenout na všechny strasti života.

Brothers Frank and Jo haven't seen each other for years but they become much closer when Frank starts working in Jo's bar. Belgica fast becomes a club for the in-crowd where all life's troubles are quickly forgotten in the dark of night.

21:30

Ma Loute / Líná zátoka Malý sál 927

Režie: Bruno Dumont
Francie, Německo, 2016, 112 min.

Léto 1910. Rybářská rodina Brufortových a zdegenerovaná buržoazní rodina Van Peteghemových se nečekaně potnou, když mezi jejich dětmi vznikne mi-

lostný románek. V okolí jejich domovů současně dochází k vraždám, což nelibě nese nechvalně proslulý inspektor Machin.

Summer 1910. The Brufort fishing family and the degenerate bourgeois Van Peteghems are suddenly forced upon one another when their children fall in love. Meanwhile, someone's been going around murdering people in the vicinity, which doesn't please the notorious inspector Machin one iota.

21:30

Blue Velvet / Modrý samet Městské divadlo 9D8

Režie: David Lynch
USA, 1986, 120 min.

Tricet let uplynulo od chvíle, kdy diváci poprvé přijali pozvání Davida Lynche k návštěvě městečka Lumberton a ke společnému prožití temné výpravy za neposkvrněné fasády rodinných domků amerického maloměsta.

Thirty years have passed since viewers accepted David Lynch's invitation to visit Lumberton and follow him on a dark excursion behind the spotless exteriors of the family houses of small-town America.

22:00

Aaaaaaaah! / Aaaaaaaah! Kongresový sál 93A

Režie: Steve Dram
Velká Británie, 2015, 80 min.

Zdá se vám, že se člověk dostal mnohem dále než opice? Tento film, který

sází na drakonický humor a krvavé gagy a v němž lze porozumět všemu, aniž by postavy pronesly jediné zřetelné slovo, vás vyvede z omylu.

Does it seem like people have come much further than apes? If so, this film will disabuse you of that faulty notion, with its liberal use of over-the-top gore, gross-out gags, and dialogue that's surprisingly understandable considering that the characters don't speak one recognizable word.

22:00

Café Society / Café Society Národní dům 9N5

Režie: Woody Allen
USA, 2016, 96 min.

Bobby je zakřivený mladík, který zamíří do Hollywoodu poznat svět, což ho stojí srdce i nevinnost. Poučen nástrahami života se vrací do New Yorku, kde se stává žoviálním světákem v čele nechvalně proslulého podniku.

Bobby is a timorous young man who's headed out to Hollywood to get to know the world. After graduating from the school of hard knocks, he returns to New York and becomes a convivial man about town as the manager of a notorious establishment.

22:30

Abluka / Šílenství Divadlo Husovka 9H5

Režie: Emin Alper
Turecko, Francie, Katar, 2015, 117 min.

Vězeň Kadir si vykupuje svobodu vstupem do skryté protiteroristické buňky. Jeho touha obnovit rodinné vztahy se v masinerii systémového násilí mění v paranoickou noční můru.

Prisoner Kadir secures his freedom by agreeing to join a secret antiterrorist cell. Confronted with the machinery of systematic violence, his desire to renew family relationships becomes a paranoid nightmare.

22:30

Hasta la vista / Hasta la vista! Kino Drahomíra 9K6

Režie: Geoffrey Enthoven
Belgie, 2011, 115 min.

Sympatická tragikomédie volně inspirovaná životem Asty Philpot, jeho výlety do bezbariérového nevěstince ve Španělsku a prosazováním placeného sexu coby legitimního způsobu, jak mohou handicapovaní lidé uspokojovat své sexuální potřeby.

Fictitiously elaborating on Asta Philpot's real-life trips to a wheelchair-accessible Spanish brothel and his advocacy of prostitution as one sexual-expression option for the disabled, *Come As You Are* is a likable seriocomedy with assured direction.

22:30

L' Hermine / Talár Kinosál B 956

Režie: Christian Vincent
Francie, 2015, 98 min.

Michel Racine je ve svém působišti znám jako přísný soudce, zásadně udělující tresty od deseti let výše. Mezi kolegy je neoblíbený a o nic víc sympatií nebudi ve svém soukromí. Jednoho dne v něm ale jedna z přísedících u procesu s mužem obžalovaným z vraždy vyvolá vzpomínky a probudí v něm netušené city.

Michel Racine is notorious in his place of work as a strict judge who on principle hands out sentences of a minimum of ten years. His colleagues dislike him and he fails to win anyone's affection in his private life. One day, however, one of the female jurors in the trial of a man accused of murder conjures up the past and awakens in him emotions of which he was unaware.

22:30

Julian / Julian Lázně III 9L5

Režie: Julia Furer
Švýcarsko, 2015, 20 min.

Vyhledka na blížící se konec často vede k ohlednutí se za životem. V emocemi protkaném dokumentu režisérky Julie Furerové zbývají výrobci cembal Julia-novi přesně dva měsíce, během nichž je třeba vyrobit nejen poslední nástroj, ale také vyrovnat se s minulostí.

The prospect of the approaching end often leads us to look back on our lives. In director Julia Furer's emotion-packed documentary, harpsichord maker Julian has exactly two months left, during which time he must make his last instrument. But he must also come to terms with the past.

Diorama / Dioráma

Režie: Clemens Pichler
Německo, 2015, 28 min.

Stejně jako při pohledu na dioráma se i v tomto filmu stírá rozdíl mezi realitou a její pouhou nápodobou. Kolja a Rocio se rozešli a pokus o rekonstrukci vztahu se rychle mění v surreálnou pouť nejen vzpomínkami, ale i vizemi, co se mohlo stát, kdyby...

Just like when viewing a diorama, this picture blurs the line between reality and its mere imitation. Kolja and Rocio broke up and an attempt to reconstruct their relationship quickly changes into a surreal journey through memories that provoke visions of what might have been...

O noapte în Tokoriki / Noc v Tokoriki

Režie: Roxana Stroe
Rumunsko, 2016, 18 min.

Geanina slaví narozeniny a nic nenasvědčuje tomu, že by jí večer s rodinou, přítelem a kamarády mělo něco zásadně narušit. Diskohity se stávají soundtrackem a zároveň komentářem k malé milostné tragédii.

Geanina is celebrating her birthday and there is no indication that anything is about to fundamentally disrupt this evening with her boyfriend, family, and friends. Disco hits function as the soundtrack, while also providing commentary on the little love tragedy playing out at the Disco Tokoriki celebration.

23:59

Bone Tomahawk / Kostěný tomahawk Kino Čas 9C7

Režie: S. Craig Zahler
USA, 2015, 134 min.

Divoký západ, několik maskulinních svérázů, záchranná mise za unesenou ženou a indiánský kmen troglodytů holdujících kanibalismu. To jsou hlavní ingredience westernové dobrodružné jízdy, představující na proteiny výživný koktejl, který se nevyhýbá násilí.

The Wild West, a few tough guys, a rescue mission to bring back a kidnapped woman, and an Indian tribe of troglodytes who like to indulge in cannibalism. These are the main ingredients of a Western adventure ride featuring a protein-infused cocktail that embraces violence.

23:59

The Greasy Strangler / Mastnej škrtič

Malý sál 928

Režie: Jim Hosking
USA, 2016, 93 min.

Když se zadrhává vztah otce a syna, musíte ho pořádně promazat. A to do slova. Co když je ale váš otec brutální vrah jménem Mastnej škrtič? A zároveň vám kuje do vaší novy holky? A má gigantický penis?

When a father-and-son relationship gets stuck, just apply a liberal dose of grease. Literally. But what if your dad is a brutal murderer nicknamed the Greasy Strangler? And what if he also tries to interfere with your new girlfriend? And what if he has a gigantic penis?

BARBECUE

by Marek Fichtner

KAŽDÝ ČTVRTEK OD 18 HODIN NA TERASE RESTAURACE

Máte volný večer a chcete zažít něco výjimečného?

Navštivte se svými přáteli Barbecue podle Marka Fichtnera, kde na Vás budou čekat lahodné pokrmy, příjemná obsluha a celou atmosféru dokreslí živá klavírní hudba.

Na co se můžete těšit?

Ochutnat můžete širokou nabídku mas, salátů, předkrmů a příloh, jako například grilovaná chapadla z olivně, Cajunský mořský vlk, vepřová BBQ žebra nebo krevetový salát s fregolou. Na své si přijdou i milovníci sladkého a ovoce.

Cena BBQ bez alkoholických nápojů je 890 Kč, se sklenkou vína 950 Kč.

DĚTI DO 12 LET MAJÍ SLEVOU 50 % A MLADŠÍ 6 LET ZCELA ZDARMA.

Pro rezervace volejte restauraci Augustine na tel. +420 266 112 280 nebo piště na restaurant.augustine@luxurycollection.com.

FUJITSU

LIFEBOOK S936

Zvolen oficiálním notebookem
51. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

**Vyberte si konfiguraci,
která Vám bude vyhovovat:**

www.s936.cz

NA TO BĚŽTE!

Známa neznámá

Zbyněk Vlasák

Jeden večer a jedna noc

Zkuste se dostat na dnešní večerní projekci filmu režiséra Joshuay Marstona, sám by měl snímek uvést a **doprovodí ho i představitel hlavní role Michael Shannon**. A hlavně je to fakt dobrý film. Tom (v podání právě Shannona) slaví doma v kruhu rodiny a přátel narozeniny. Jeho kolega z práce s sebou vezme sympatickou Alice (Rachel Weisz) a tak trochu doufá, že je to rande. Alice si hned získá všechny přítomné. Jen Tom na ni hledí trochu podezíravě, někoho mu připomíná. **Známa neznámá** je film hlavně o tom, **nakolik jsme vězni svého života**, nakolik ho můžeme ze dne na den radikálně změnit a jestli se náhodou nemůžeme stát na těch změnách závislí. Komorní vyprávění se soustředí prakticky na jediný večer a jednu noc a režisér Marston nám tu **neprozrazuje žádný ze svých příštích kroků**. ■

8. 7. 18.30
Městské divadlo

Ztraceni v Mnichově

Jan Škoda

Papoušek obrací historii

Dá se v českém filmu na historii dívat i jinak než optikou vypulírované nostalgie? Jeden z nejoriginálnějších titulů poslední doby je věnovaný historikovi Janu Tesařovi, který **dekonstruuje mýtus o mnichovské dohodě jakožto o zradě**. Historii by v alternativním světle chtěli ukázat i hrdinové snímku Petra Zelenky. Jsou jimi filmaři, kteří točí příběh novináře Pavla, jenž v současné Praze unese papouška jménem Sir „P“, pamětníka podepsání dohody. Natáčení se však rozpadne – třeba i proto, že má hlavní herec alergii na papoušky. **Černá komedie je unikátní svou strukturou**: v první části sledujeme film o Pavlovi, poté však začne „film o filmu“ se zoufalými filmaři. Schytají to všichni od novinářů přes věčné bolestiny po herce, co jsou jen „prázdné nádoby“. ■

9. 7. 19.30
Divadlo Husovka

Lucie: příběh jedné kapely

Filip Šebek

Jak se valej holkám šrouby do hlavy

V posledních letech se **skupina Lucie** stala nedílnou součástí varšavského festivalu. Před třemi lety zahájila své comebackové turné vynikajícím koncertem v Poštovním dvoře. Ioni si její vystoupení před Thermoalem nenechalo ujít přes deset tisíc fanoušků. A letos zde členové kapely pokřtili **dokument vycházející u příležitosti třicátých narozenin kapely**. Snímek natočil její dlouholetý příznivec David Sís a divák se může těšit na **množství unikátních archivů** a vzpomínek – například na rok 1988, kdy na první mimopražský koncert Lucie přišlo v Plzni osm diváků. V hodně otevřeném dokumentu, poctivě mapujícím historii i současnost skupiny, nechybí ani řada pro diváka vtipných momentů. Jako když se během pracovní dovolené v Thajsku kvůli jízdě na skútru vystřídal na nemocničním lůžku postupně tři členové naší nejpoulnější kapely. ■

9. 7. 13.30 Lázně III

PŘÍBĚH Z PLANETY THERMAL

NÁVRAT TYGRA

Kateřina Farná

Jarda má 37 roků, manželku a tygra. Plyšového. Říká mu Tygl! Je to údajně hezcí. Jarda pracuje jako technik a pochází z Budějovic. Odkud pochází jeho plyšový kamarád, se neví.

Jejich společná cesta začala před deseti lety. Možná dřív, Jarda si není jistý. „Jednou zaklepal u mých dveří. Řekl: ‘Kámo, budu u tebe bydlet.’ Prostě si mě adoptoval,“ vzpomíná a ukazuje mi ošoupaného plyšáka. Jardu Tygl má dokonce svůj fanklub a dost cestuje. Jardu bere s sebou. Někdě to přece musí zaplatit.

Hlavně uzený a pivo

„Vůbec nevím, komu patří. Vždycky někam uteče, ale pokaždé se ke mně vrátí. Nemůžu se ho zbavit, takže asi mi zůstane napořád,“ přemýšlí Jarda nahlas, co s ním dál. Aby mu nebylo smutno, přibyl do smečky ještě panter. Je

oranžový a našli se během 49. karlovarského festivalu.

„Žravec je dost. V řeznictví Na Růžku jsme pečení vaření. Nejvíce jde po českém uzeném,“ stěžuje si Jarda a oddechne si, že na zuzeného řezníka zatím chuť nedostal. „Uzený zásadně bez křenu. Jednou měl brokolici a pochopil, že tohle není pravé tygří žrádlo.“

Do Varů jezdí od 47. ročníku. Tehdy byl Tygl – a teda i Jarda – většinou na vařených párcích. Letos našli útočiště ve stanovém městečku. „Potíž je, že Tygl často chodí do hospody, kde žere jenom utopenice s cibulí,“ hodnotí plyšákovu zálibu.

Manželka je oba vzala na milost (ale prý to sem nemáme psát). Podle ní manželův neobvyklý parták vypadá jak tříkrát přeprané zboží z Armády spásy.

Grrrrr na vozíčkáře!

Zajímá mě, jaké má Tygl filmové choutky. „Říkal mi, že *Teo-*

rii tygra by předělal na Tygrův terorr. Denně si naloží tak pět festivalových filmů.“

Já bych spíš čekala safari dokumenty od National Geographic. Antilop nebo zeber v české „savanně“ přece jen moc neběhá. Tygl ale nesmí do zoo. Jednou se tam do jedné zebry chtěl zakousnout: „Viděl grilovaná zebra. A nějaký dobrák tam dopsal háček a byla z toho najednou zebra.“

„Hlavně má rád příběhy. Je srdcem cestovatel, proto si nenechá ujít jediný film ze sekce Na východ od Západu. Hlavně by chtěl vidět *Takové normální vozíčkáře*. Slyšel, že je to karlovarská hitovka. Je to sice vyprodané, ale on je jak šedý pasažér. Třeba se tam nějak dostane.“

Nejdál byl Jarda s Tyglem v Pyrenejích. Do nepřijemných situací se často nedostávají: „Jen ho občas honí řezníci. Jinak je mírumilovný, když má svoje pivo a párky.“ ■

Jarda se svým plyšovým partákem nemohl chybět na projekci *Teorie tygra*.

Hlavní partner
51. MFF Karlovy Vary

RWE

uvádí

innogy

novou energii
českého filmu

AUTOGRAMIÁDA & KONCERT

pátek 8. července, u Mlýnské kolonády

18:00 hod. autogramiáda

20:00 hod. koncert melodií z českých filmů,
Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK,
Martin Kumžák a rytmická sekce
Moondance Orchestra,
kytarové sólo Michal Pavlíček

vstup volný, pro každého malé občerstvení

WWW.RWE.CZ

DOLANOVŮ ŠÍLENSTVÍ EMOCÍ

V tiskové zprávě připravené pro novináře v Cannes sedmadvacetiletý kanadský režisér **XAVIER DOLAN** říká, že rodinné drama *Je to jen konec světa* považuje za svůj první dospělý film. Slušné úspěchy už přitom slavil se svými předchozími kusy *Mamí!* (2014) nebo *Imaginární lásky* (2010). Dolan vždy vyvolával emoce, ale asi nikdy nerozdělil kritiku a publikum tolik jako teď. Dolan možná dospěl, ale zároveň se moc nezměnil.

Jan Němec

V příběhu mladého gay spisovatele, který se po dvanácti letech vrací domů, jen aby rodině oznámil, že umírá, Dolan našel další téma sobě vlastní. *Je to jen konec světa* je adaptací divadelní hry, kterou napsal francouzský dramatik Jean-Luc Lagarce, jenž v roce 1995 zemřel na AIDS. Přestože ve hře ani ve filmu jméno nemoci neupadne, hlavní protagonista Louis má jen o pár let méně, než měl Lagarce, když umřel, i on je dramatikem, a navíc je podobně jako Lagarce a Dolan gay. Ne že by *Je to jen konec světa* měl být autobiografický film, jak se v Dolanově případě rádo spekuluje, ale určitá osudová spřízněnost je z melodramatu patrná.

Jednoduše řečeno, dobrá zpráva je, že Dolan ví, o čem točí; ta horší pak, že od toho nemá odstup a místy lyricky běsní: když smrtelně nemocný zavře oči, rozestne se orchestr, když vytahuje cigaretu z krabičky, musí tam být ta poslední...

Dolan si z letošního festivalu v Cannes nakonec odnesl Velkou cenu, přestože novináře a kritiky

drama *Je to jen konec světa* nepřesvědčilo. Některým dokonce připadalo tak křečovitě oduševnělé a naondulované, že ve svém salónku verdikt poroty přivítali bujarým pískotem. Byl z toho menší skandál, každopádně sám Xavier Dolan stál v tu dobu na pódiu a zadržoval slzy dojetí: „S emocemi je to někdy opravdu těžké,“ říkal a po několika minutách své vyznání ukončil výrokem francouzského literáta Anatola France: „Před moudrostí

Režisér Xavier Dolan – mimochodem, svůj příští film bude natáčet v zemi v Praze.

Matka a syn – Nathalie Baye a Gaspard Ulliel ve vzácné chvíli rodinného smíření, která nepotrvá dlouho.

odstupu dávám přednost šílenství emocí.“ Ano, v tom Dolana poznáváme.

Hašteřivé cvrlikání ve voliére

Louis v podání Gasparda Ulliele se tedy vrací domů k rodině, o kterou se nikdy příliš nestaral, a teď k ní složitě hledá cestu. Všichni jsou kvůli jeho návratu v pozoru, ale nikdo ho vlastně nechce pořádně poslouchat a on sám nemá dost odvahy, aby rodině oznámil, proč přijel. Místo toho na povrch rychle vybuchávají různé animozity a afekty. Začíná vel-

ké rodinné divadlo, které si Dolan užívá s vášní vivisektora: vše snímá s kamerou konstantně zabořenou do jednotlivých tváří, dokonale nasvícených a nalíčených, prostředí téměř mizí a všechno závisí na estetizované mimice. Někde tady se zřejmě láme přijetí filmu, který předpokládá emoční spoluúčast, ale zároveň moc nenabízí, s čím se identifikovat.

Louisovým hlavním protihráčem a zároveň nejplastičtější postavou snímku je jeho starší bratr Antoine (Vincent Cassel). Zprvu působí jako protivný buran, který

dokáže několika větami zničit rodinnou pohodu. Na druhou stranu nikdo jiný ve filmu neříká, co si myslí, a právě Antoinovy výbuchy posouvají děj dál. Louisova matka naopak připomíná postavu z muzea voskových figurín, ve které nečekaně propukají záchvaty života.

Drama *Je to jen konec světa* sází na to, že uvěříte síle obrazu a že vám nevádí efektní režijní postupy. Je to dokonale estetický a existenciální opak severských rodinných dramát, jak je chápe třeba manifest Dogma 95. Dolan

si vybral pět nejkrásnějších francouzských herců a hereček a vpustil je do voliéry. Na nás na diváky je, abychom každý sám za sebe rozhodli, zda si ptáčky hodinu a půl jen tak hašteřivě cvrlikají, nebo mezi nimi probíhá regulérní psychologické drama, které jde na dřeň rodinným vztahům. Buď jak buď, na konci filmu je mrtvý pták. ■

JE TO JEN
KONEC SVĚTA

8. 7. 20.00 Velký sál

FILMOVÉ BAROVÁNÍ

Mojito, Piña Colada, Caipirinha nebo gin s tonikem a okurkou. Čerstvou, ne nakládanou, jako mi kdysi v baru nabízel jeden, co si myslel, že je barman. Pojďte si s námi zopakovat drinky, které byste si měli ve Varech ještě naposledy užít. Protože souvisejí s kinematografií – a protože jsou klasické, stylové a vynikající.

RENTAL DSLR kamery objektivy světla grip

ALEXA MINI
6K+
480fps
51200 ISO

Biofilms pronajímá fotografickou a kamerovou techniku včetně objektivu, příslušenství, filmového osvětlení a gripu pro profesionální kameramany, fotografy a DSLR filmaře. Biofilms půjčovna má příznivé ceny a nabízí jedinečné zkušenosti s nejnovější technikou, která je na 51. ročníku KVIFF zastoupená kamerami ARRI (Alexa Mini), RED (Epic Dragon, Dragon RAVEN), Sony (FS7, FS700, A7SII, A7RII) a dalšími. **Pro více informací navštivte web www.biofilms.cz.**

BIOFILMS
Cameras, Lenses, Lighting & Grip Rental

Na baru s herečkou Zuzanou Mauréry (vlevo): Pražský barman Eduard Ondráček jde v barování osobitou cestou.

Kateřina Farná

Předfejsbukový barman

Eduard Ondráček, který míchá drinky v Národním domě a po zbytek roku i v Praze, přistupuje k míchaným drinkům s úctou a humorem. Kromě Bondova martini, které je třeba „Protřepat, nemíchat!“, považuje za nejslavnější filmový koktejl French 75 z filmu *Casablanca* (1942). Poprvé ho namíchal Raoul Lufbery, slavný stí-

Effektně zapálený koktejl Provence

hací pilot první světové války. „Francouzská pětasedmdesátka“ se jmenuje podle lehkého, a přitom účinného polního děla. „Je to prostě gin fizz dolitý bublinkami. A protože jsme na 51. ročníku festivalu, mohli bychom udělat French 51. Přidáme trochu máty a bitteru, který tam patří,“ vymýšlí drink, který by se ideálně hodil pro Jeana Rena, barman Ondráček.

Tvrdí, že dobrý barman by měl být jako dobrý psycholog. Dokáže vám namíchat drink na míru, i když nevíte, co chcete. „Jsem takový předfejsbukový barman, snažím se o návrat ke kořenům, k jednoduchosti a ověřeným recepturám. K tomu patří bílé oděny střízlivý barman a nápoj ve vychlazené sklenici, podložený roztokem. A samozřejmě prémiová kořalka a prémiový led,“ vysvětluje Ondráček své zásady a ukazuje vlastní led. Pro mě úlet, pro něj alchymie. „Barman vás má bavit, hodit u stolu vtip. Když už utrácí-

te prachy, ať tam nesedíte jak na funuse.“

Mezi další kinematografické držáky patří na barových lístcích Manhattan, jak se pil v *Někdo to rád horké* (1959). Skládá se z žitné whisky, americké nebo kanadské, červeného vermutu a kapky angostury. „Ještě mě napadá *Čínská čtvrt* (1974), kde si Faye Du-naway objednáva Toma Collinse s limetkovou šťávou namísto s citronem,“ přihrává další filmovou klasiku barman a vzpomíná i na Cosmopolitan, jak ho v seriálu *Sex ve městě* proslavily ty buchy od Carrie Bradshaw.

Hlavně neurskávat!

„Měl bych pro vás twist na klasiku. Variaci na drink Negroni z roku 1919, kdy barman na přání hraběte Negroniho vytvořil silnější verzi Americana – campari, vermut a soda. Barman byl bryskní a místo sodovky dal gin. A vytvořil neprůstřelný nápoj. My jsme ho upravili s mexickou, lehece načou-

zenou kořalkou z agáve. Pojmenovali jsme ho Humboldt,“ nabízí mi barman, který má zkušenosti i z Londýna, jednu z hitovek. Mezitím pro hosty na vedlejších barových židlích připravuje Provence s levandulovým květem namočeným v absintu a efektně zapáleným. To chci taky ochutnat.

„Hlavně neurskávejte! Nechejte chutě v ústech působit alespoň patnáct vteřin.“ Držím se jeho pokynu a pořádně se napiju. A pak ještě jednou a ještě jednou... ■

KAM JEŠTĚ PŘI PÁTKU ZAJÍT

Puppunk
u Grandhotelu Pupp
pro milovníky kvalitního vína (láhev excelentního cuvée z limitované pupppunkové edice za 190 korun!)

Finlandia Bar
u hotelu Thermal
pro milovníky finské vodky

Moët Moment
Café Elephant
pro milovníky pravého růžového šampaňského

HORIZONTY

AUTOR NEZAPOMENUTELNÝCH SCÉN FILMOVÉHO NÁSILÍ PARK CHAN-WOOK SE VE SVÉ NOVINCE *KOMORNÁ* VRHL NA LESBICKÝ SEX

TOČIT SEX? TO RADŠI NÁSILÍ

Stále zkoumá nové věci. Režisér a scenárista Park Chan-wook se v *Komorné* poprvé vypravil do historie.

Korejský režisér **PARK CHAN-WOOK** si vydobyl respekt a uznání násilným dramatem o pomstě *Oldboy* (2003). Ačkoli pomsta a agrese hrály roli i v jeho dalších filmech, Park se nikdy neopakoval a s thrillerem *Stoker* (2013) si zkusil i práci pro americké studio. Ve svém nejnovějším snímku *Komorná* však dobývá hned několik nových území najednou: poprvé natáčí v historických kulisách a poprvé taky vyměnil brutalitu za svádění a sex.

Šimon Šafránek

Komorná, adaptace světoznámého románu Sarah Waters *Zlodějka*, se odehrává v Koreji třicátých let minulého století, kdy zemi vládli Japonci. Jistý hrabě z Nagoji, ve skutečnosti podvodník z Koreje, má zálusk na veliký majetek japonské paní Hideko. Fudžiwara se chce s Hi-

deko oženit, odjet s ní do Japonska a následně se jí chce zbavit tím, že ji prohlásí za šílenou a nechá ji zavřít do blázince. Aby si svůj úspěch pojistil, nasadí Fudžiwara na Hideko mladou komornou, aby mu donášela a případně paní zpracovávala. To ovšem netuší, že se dámy do sebe zakoukají. „Začalo to jako s *Oldboyem*,“ řekl mi Park letos v Cannes, kde

film soutěžil o Zlatou palmu. „Můj producent přinesl komiks, tentokrát přišel se *Zlodějkou*. Už od půlky jsem si říkal, že by to mohl být skvělý film. A to jsem ani neuvažoval o tom, že bych ho měl točit já,“ přiznal klidným hlasem režisér, který si zamiloval scénu, v níž Sukhui brousí náprstkem Hidečin uštipnutý zub. Moment, v němž to mezi hrdinkami poprvé eroticky zajiskří, se stal bodem zlomu: Park zatoužil *Komornou* natočit.

Příběh z původně viktoriánské Anglie ovšem přenesl do své vlasti třicátých let dvacátého století. „Hledal jsem dobu, kdy v domácnostech ještě byli sloužící, ale zároveň už existovaly blázince,“ poznamenal Park. „Třicátá léta mě pak zaujala také proto, že šlo o nejtemnější ob-

Komorná Sukhui dostala za úkol donášet na paní Hideko.

dobí korejské historie. Už nějakou dobu jsme byli okupováni Japonskem a začalo nám docházet, že to možná bude napořád. Že se z té nadvlády už nikdy nevymaníme. Je důležité si uvědomit, že předtím to byla naopak Korea, kdo svou kulturou ovlivňoval ostrovní Japonsko. Jenže během devatenáctého století se Korejci uzavřeli do sebe, mimo dosah modernizace a západní kultury. Ta se tedy do Koreje dostala taky až s Japonci.“

Tenký led lesbických scén

Podobně jako předchozí Parkovy filmy, i *Komorná* je pastvou pro oči. Nádherné jsou zejména interiérové scény s pastelovými barvami a rafinovaným svícením. Vysloveným šperkem je pak dům, v němž Hideko žije. Výprava od Parkovy stálé spolupracovnice Ryu Seong-hee šikovně propojuje vlivy anglické a japonské architektury, kdy Hideko žije v anglickém křídle jako pravá dáma, zatímco Sukhui obývá japonskou místnost. A pak je tu samozřejmě sex. Obrazy erotické touhy mezi Sukhui a Hideko i momenty, kdy Hideko náruživým hostům předčítá erotické romány ze sbírek svého strýce, jenž si na ni sám brousí zuby. „Točit sex je pro mě těžší než inscenovat násilí,“ směje se Park a kýve hlavou. „Ale vážně: snažil jsem se především postupovat citlivě. Jako mužský re-

žisér lesbických scén jsem se totiž ocitl na tenkém ledě. Na jedné straně se snažím zachytit krásu a smyslnost ženského těla, na té druhé jsem se pak chtěl vyhnout tomu, aby se ty scény vnímaly jenom eroticky. To bych zklamal. Samozřejmě že neudělám nic s předsudky,“ říká režisér smířený s tím, že kdyby stejné scény natočila žena, publikum by je automaticky vnímalo jinak.

Pro Parka znamená *Komorná* návrat na domácí půdu; před třemi lety debutoval anglicky mluveným rodinným thrillerem *Stoker* s Nicole Kidman a Miou Wasikowskou. Ten vzbudil spíš rozpačité reakce: „Práce v Hollywoodu pro mě byla novou zkušeností,“ poznamenává nejprve Park diplomaticky. Pak však prozrazuje, že vznik filmu provázely hádky: „Když jsem studiu pustil první verzi filmu, překvapily mě jejich poznámky. Dost mě to bolelo, protože jsem na něco takového z Koreje nebyl zvyklý. Jenže díky těmhle sporům jsem začal o *Stokerovi* přemýšlet jinak a hnalo mě to do další práce,“ uzavírá režisér, jehož *Komorná* se v Cannes prodala do stovky zemí světa včetně Česka. ■

KOMORNÁ

9. 7. 13.00 Kongresový sál

Nikdo jiný české filmy točit nebude

V letošním roce vstoupil do České republiky Netflix, domácnosti internetových hráčů se stále více soustředí na vlastní videoobsah a v průměru stráví Češi 159 minut denně na sociálních sítích. Přes všechny nové trendy však diváci stále nejvíce láká televize. Loňský rok byl pro tu veřejnoprávní z hlediska sledovanosti dokonce nejúspěšnějším za posledních sedm let. Jak si takový vývoj vysvětluje generální ředitel České televize Petr Dvořák a na jaké projekty se těší?

Nová média se rozvíjejí rychlým tempem, společnost si na ně snadno zvykla. Nemáte obavu, že televize časem zastárá?

Obavu nemám, ale výzva to je. Mediální svět se v posledních letech drolí, přizpůsobuje se jak technologickým možnostem, tak změnám potřeb a zájmů lidí. Je to přirozený vývoj, který ale vytváří prostředí, v němž televize svoji roli neztrácí, je to vlastně naopak. Přijde mi, že Česká televize je dnes jedním z mála integračních prvků, který ve společnosti funguje. A to jednak ve smyslu hodnot, na kterých stojí, jednak v podobě obsahu, který nabízí.

V čem se obsah, který vytváří ČT, liší od ostatních médií?

Liší se poměrně zásadně. Vezměte si například zpravodajství. Za

Generální ředitel ČT Petr Dvořák

množstvím médií stojí dnes podnikatelské, někde bohužel i politické zájmy. Vedle toho narůstá počet platforem, které se jako zpravodajské tváří, ale v podstatě nabízejí jen jednostranně zkrácené názory. Je to složité prostředí, v němž je obtížné se orientovat. ČT proto plní směrem k veřejnosti důležitou službu, její zpravodajství je nezávislé, usiluje o maximální vyváženost, ověřuje informace z mnoha zdrojů, dává velký prostor investigativní žurnalistice nebo publicistice a pokrývá velkou šíři témat.

Dobrá, to jsme v oblasti zpravodajství. Ale lidé v posledních letech vyhledávají on-line média zejména kvůli zábavě...

To je pravda, on-line významně rozšířil možnosti uživatelů, což je skvělé. Internet a televize jsou ale dva nezáměnitelné světy. Českým divákům nikdy nepřinese nikdo jiný než ČT, ani hráč typu Netflixu, velkolepá zpracování zásadních domácích témat, jako byl život Jana Husa, Karla IV. nebo sochaře Otakara Švece. Nikdo jiný tady bohužel nebude dělat ani výpravné seriály, jako je První republika. Jste-li odpovědný komerční subjekt, tak do díla investujete pouze tolik, jakou návratnost vám zajistí očekávaný počet diváků. Je to logický postup, který ale negeneruje žádnou příděnou hodnotu. A právě v tom je veřejná služba nenahraditelná. ČT každý den přispívá k tomu, čemu se říká kulturní bohatství, dává tvůrcům možnost natočit dílo, za kterým mohou hrdě stát; je oporou celé domácí audiovizie.

Jste největším filmovým koproducentem, stále častěji s vámi ale filmoví tvůrci spolupracují i na televizních formátech. Jak si tento posun vysvětlujete?

Je to celosvětový trend, protože televize dnes nabízí obdobné možnosti jako film. Z hlediska tvůrčí svobody je dokonce ještě otevřenější. A také se nám daří získávat zajímavé látky, velká témata, která oslovují i výhradně filmové autory. Takový vývoj mě moc těší.

A na který z aktuálně připravovaných projektů ČT jste nejvíce zvědavý?

Je jich mnoho: seriál Petra Kolářky a Jana Prušinovského *Most*, *Svět pod hlavou* od Radima Špačka a Marka Najbrta, nová minisérie Jiřího Stracha... Mám rád také filmy, které nastavují nové úhly pohledu na naše dějiny. Viktor Polesný pro nás natáčí snímek *Monstrum* o životě autora Stalinova pomníku na Letné, Otakara Švece. Podobně navě se na českou historii zaměřuje i Robert Sedláček v *Bohémě*, kde sleduje prvorepublikové hvězdy stříbrného plátna ve velké obtížné době druhé světové války.

Vás by nikdo s crazy komedií ze současnosti asi neohromil...

Tak pokud byste se ze současnosti posunuli do blízké budoucnosti... Nový sitcom *Kosmo*, o výpravě první české posádky na Měsíc, mě intenzivně baví už od chvíle, kdy k nám tvůrci přinesli první námět.

Pokud byste měl v ČT takový rozpočet, abyste si mohl vybrat jakýkoli film, který byste s chutí koprodukoval, jaký byste si vybral?

Cokoli od Quentina Tarantina nebo Paola Sorrentina.

[pr]

Do Varů dorazil americký herec **Michael Shannon**. V supermanovských velko filmech si zahrál padoucha generála Zoda, v nezávislákku *Take Shelter* muže, o němž do poslední chvíle váháme, jestli má psychické problémy, nebo jen vidí víc než my. A pamatovat si ho můžete i z *Nouzového východu*, kde si vedle Leonarda DiCapria a Kate Winslet vydobyl nominaci na Oscara. Shannon na festivalu doprovází drama *Joshuy Marstona* *Známa neznámá* o ženě, která mění své identity skoro častěji než ponožky. Velmi zdatně v něm sekunduje krásná Rachel Weisz.

FESTIVALOVÉ SAFARI

LOVECKÁ SOUTĚŽ FESTIVALOVÉHO DENÍKU KONČÍ

Křidýlko, nebo stehýnko?
Nám se ztratilo kuře celé!
NAJDETE HO?

Stanley Kubrick dostal pořádnou kuřecí nakládačku. V pětiminutovce, kterou do Varů přivezl Festival krátkých filmů Praha, se z legendárního *Osvícení* stalo *Odrůbežení*. Do původních záběrů jsou vpraveny úplně jiné významy, původním postavám jsou vkládána do úst úplně jiná slova. Vlastně i s těmi ústy. A všude kuřata. Je to zkrátka filmový úlet. Není tedy divu, že naše redakční kuře uletělo taky. Vyrazilo bojovat proti fastfoodovému řetězci postavenému na kuřecím mase. Metodu zvolilo tu

nejzákeřnější možnou – šlo podpořit konkurenci.

Na ztraceného plyšáka čekáme v redakci Festivalového deníku (1. patro hotelu Thermal). Jako odměnu pro vás máme vstupenky na dnešní projekci krátkých filmů, samozřejmě včetně *Odrůbežení*, v Kině Čas (12.30). Navíc dostanete dárky od půjčoven kol Specialized, které byly po celou dobu partnerem soutěže. Najdete je u hotelů Thermal a Pupp nebo ve stanovém městečku. ■

Pozor, jde k vám kuřátko!

Víme, že pes byl nalezen, nicméně nálezce do redakce nedorazil. Zastavte se!

KVIFF KMENY

FESTIVALOVÍ PAMĚTNÍCI

Je jich tu letos pramálo. Možná sedí doma a přehrávají si na věháeskách filmy pro pamětníky, čert ví. Nebo vzpomínají na úplně první ročník karlovarského festivalu, který se uskutečnil roku 1946 paradoxně vedle v Mariánských Lázních a kde byli ještě jako školáci v doprovodu maminky... Diváci-pamětníci dodávají festivalu noblesu a divákům-mladším pocit, že tenhle festival už něco zažil a že ta letošní jedenapadesátka u jeho názvu nestojí nadarmo.

Kateřina Kadlecová

Jedním z nejznámějších pravidelných návštěvníků karlovarského festivalu byl erudovaný náčelník kmene pamětníků, Jerzy Płażewski. Nestor polské filmové kritiky ušedl po manželčině boku v kinosálech Thermalu ještě předloni, po sedmdesáti letech služeb kultuře loni bohužel jako devadesátiletý zemřel. Letos jste „kulturní důchodce“ mohli potkat zejména na snímcích historických filmových sekcí Pocta Ottu Premingerovi a Návraty k pramenům – sice se občas smáli na jiných místech než zbytek publika a možná při určitých scénách zavírali oči nebo je naopak nevěřícně pouliili,

ale zato na rozdíl od vás viděli *Rocca a jeho bratry* už posedmé a chápali okolnosti vzniku Izraele v Premingerově *Exodu*, protože to sami prožili.

Ukázkovým exemplářem popisované čeledi „festivalový divák“ řád „pamětník“, třída „dlouhověcí“ je Josef Stoupal z blízké vesnice Nové Hamry. Čtyřiasedmdesátiletý mistr z kyselkárny Korunní si dodnes doma hýčká štosy Festivalových deníků ze šedesátých let: „Na jedné z titulních stran mám dokonce podepsanou Olinku Schoborovou, podívejte. Potkal jsem ji na procházce u Pupp, kde tehdy byla ubytovaná. Velmi příjemná ženská.“

Festival ovšem panu Stoupalovi do života zavál i jinou velmi příjemnou

ženskou – místní zpěvačku a ochotnicou herečku, kterou si vzal a s níž prožil půl století. „Namluvil jsem si ji přímo na festivalu v roce 1964, když jsem byl ve Varech na návštěvě u kamaráda. To už byl festival jen jednou za dva roky, střídal se s tím moskevským. A nejlepší ročník byl 1968, všechno se báječně uvolnilo, lidi byli veselí...“ Ten rok sice ve Varech dostalo Velkou cenu poroty Menzelovo *Rozmarné léto*, ale jak dobře víme, o dva měsíce později léto přestalo být i rozmarným.

Filmový fanda Josef Stoupal si každý rok festivalové Vary projde a vzpomíná, jak se v šedesátých letech táhla festivalová výzdoba pomalu až k Pupp nebo jak do Letního kina na projekci čtyřhodinového historického velko filmu *Kleopatra* přijela i jeho rozsáhlá rodina z Moravy.

Až budete příště na bijáku sedět vedle vrásek, brýlí a bílých vlasů, mrkněte se, jestli náhodou nečtou ve Festivalovém deníku z roku 1952 o vítězství sovětské a severokorejské kinematografie. A ptejte se jich – dozvíte se festivalové historky jak z filmu. ■

Takoví jsme byli: Festivalový deník si před půlstoletím na thermalských stojanech vzal Josef Stoupal.

NA FOTBAL!

Protože sledovat současně s festivalem probíhající mistrovství Evropy je letos trochu nuda, doporučujeme vyrazit na fotbal naživo. Jednou z tradičních akcí MFF Karlovy Vary je i **charitativní fotbalové utkání**, které se tento rok rozšíří dokonce na **turnaj**. Přihlášily se tři týmy. Za Real Top Praha nastoupí **Jiří Mádl** či **Vojta Dyk** a fotbalové legendy **Jan Koller**, **Karel Poborský** nebo **Marek Jankulovski**. Proti nim se postaví Výběr Karlovarska, ale také děčínský klub, kolem jehož převážně romských hráčů postavili svůj festivalový soutěžní dokument *FC Roma* Tomáš Bojar a Rozálie Kohoutová. Turnaj začíná **dnes od 16.30 na stadionu Karlovy Vary – Dvory**. ■

Na hřišti by se měl představit i Ivan Trojan.